

Voorwoord

R. Baljon *

In 1984 vonden enkele verpleegkundigen dat de kloof tussen de praktijk en hetgeen de industrie aan nieuwe producten op de markt bracht dermate groot was, dat zij een kleine vereniging (maximaal 75 leden) oprichtten, met als doel die kloof te gaan slechten. Een belangrijk middel om dat te realiseren was het door de WCS zelf ontwikkelde classificatiemodel op basis van de kleuren zwart, geel en rood. Dit model werd niet alleen een hulpmiddel voor in de praktijk, maar ook een communicatiemiddel tussen professionals.

Dertig jaar later is die kleine verpleegkundige vereniging uit de beginjaren 80 van de vorige eeuw uitgegroeid tot hét WCS Kenniscentrum Wondzorg. Een kenniscentrum met een professioneel tijdschrift, een standaardwerk als het WCS Wondenboek, een WCS Academy met alleen maar geaccrediteerde cursussen, een drukbezochte website en een tweejaarlijks congres dat zijn gelijke niet kent. Ik spreek in deze superlatieven omdat ik mijn trots wil overbrengen. Trots dat deze op vrijwilligers gestoelde organisatie het zover heeft weten te brengen. En we zijn er nog niet. Dit jaar zullen we ook een betere relatie gaan leggen met de wetenschap, zodat we dicht bij de nieuwe inzichten en ontwikkelingen komen. Tevens zullen wij activiteiten gaan ontplooiën richting de dermatologie, een specialisme dat heel dicht tegen wondzorg aanzit.

Ik ben benieuwd hoe we er over dertig jaar voor staan, maar dat we ons doorontwikkelen is evident: altijd vanuit het gedachtegoed de professional te ondersteunen in zijn/haar streven naar optimale patiëntenzorg.

Die toekomst wordt wel erg interessant. Dat betoogde ik al tijdens mijn openingsspeeches op beide dagen tijdens ons laatste congres in november vorig jaar. Ik schetste daar een toekomst en sommigen vonden dat nog heel ver weg, zoals ook te lezen is verderop in dit nummer. Echter, die geschetste toekomst komt echt heel snel dichterbij. Toen ik dit voorwoord in januari schreef, las ik op internet al dat er dit jaar in Utrecht een hightech faciliteit met 3D-printers gaat starten, alwaar men middels 3D-printen levende weefselstructuren gaat fabriceren, structuren voor herstel van beschadigde weefsels bij patiënten of voor wetenschappelijk onderzoek (een heuse weefselfabriek dus). Ook al wordt er fors gekort in de zorgsector en vrezen velen dat daarmee de drive en mogelijkheden tot innovatie worden gesmoord, zie ik juist kansen om vanuit die nieuwe werkelijkheid te gaan zoeken naar nieuwe oplossingen. En we moeten wel, want we hebben dadelijk minder geld en

minder mensen om meer zorg te moeten leveren. Dat vraagt om andere oplossingen. Dat vraagt om een nieuwe orde, zoals bijvoorbeeld Jan Rotmans, transitiedeskundige, propageert. Lees zijn columns maar eens op internet. Het wordt de uitdaging voor onze sector om zelf de regie te nemen in deze transitie.

Daarom is het ook goed dat wij actief deelnemen in het Wondplatform. Zelf de regie nemen in het scheppen van de nieuwe orde en niet langs de zijlijn blijven staan. Zelf de discussie durven aangaan binnen een brede vertegenwoordiging vanuit de wondzorgsector met als doel optimale wondzorg leveren in die veranderende omstandigheden.

Nog even terug naar het congres. Het bestuur kijkt weer terug op een geweldige bijeenkomst: volle zalen, veel bedrijven, goede sprekers, mooie locatie en een terechte winnaar van de WCS Award 2013 (Hester Vermeulen). Ik wil iedereen nog danken voor zijn of haar komst, de bedrijven voor hun geweldige bijdrage en de commissie- en medebestuurders die dit mogelijk hebben gemaakt. Dit jaar organiseren wij alweer voor de vierde keer de unieke WCS Hands On Praktijkgerichte Training in Rotterdam. Daar moet je toch bij willen zijn als wondprofessional?! Er zijn slechts vijftig deelnemersplaatsen, dus wees er snel bij!

* René Baljon,
voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg

foto Paula Romijn

